

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PINIGŲ PLOVIMO IR TERORISTŲ FINANSAVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO
NR. VIII- 275 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 48, 49 IR
51 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 7¹, 14¹ IR 25¹
STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS**

2019 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 3¹ dalimi:

„**3¹. Elektroniniai pinigai** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje. Prie elektroninių pinigų nepriskiriama piniginė vertė, laikoma mokėjimo priemonėse, nurodytose Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte, ir piniginė vertė, naudojama mokėjimo operacijoms, nurodytoms Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte, atlikti.“

2. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 8 dalį.

3. Pakeisti 2 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Kiti įpareigotieji subjektai:

1) auditoriai, kurie audito veikla verčiasi savarankiškai, ar audito įmonės (toliau – auditoriai);

2) antstoliai ir antstolio atstovai;

3) buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančios įmonės ir šias paslaugas savarankiškai teikiantys asmenys, taip pat asmenys, kurie, vykdydami savo pagrindinę verslo arba profesinę veiklą, įsipareigoja tiesiogiai arba per kitus asmenis, su kuriais tas kitas asmuo yra susijęs, teikti materialinę pagalbą, paramą ar patarimus mokesčių klausimais (toliau – buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančios įmonės);

4) notariai, notaro atstovai ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintys asmenys, taip pat advokatai ir advokatų padėjėjai, tiek veikiantys kliento vardu ir jo naudai, tiek ir padedantys klientui planuoti ar atlikti nekilnojamojo turto ar įmonių pirkimo ar pardavimo, klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymo, banko ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymo ar valdymo, įnašų, reikalingų juridiniams asmenims ir kitoms organizacijoms įsteigti, veikti ar valdyti, organizavimo, patikos ar bendrovių steigimo ir administravimo paslaugų teikėjų atsiradimo arba sukūrimo, veikimo ar valdymo sandorius ir (ar) su jais susijusius sandorius;

5) patikos ar bendrovių steigimo ar administravimo paslaugų teikėjai, nenurodyti šios dalies 1, 3 ir 4 punktuose;

6) asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą brangakmeniais, tauriaisiais metalais, kilnojamosiomis kultūros vertybėmis, antikvariniais daiktais ar kitu turtu, kurio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais, išskyrus atvejus, nurodytus šios dalies 10 ir 11 punktuose (toliau – asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą turtu, kurio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais);

7) azartinius lošimus ir loterijas organizuojančios bendrovės;

8) uždaro tipo investicinės bendrovės;

9) nekilnojamojo turto agentai (brokeriai), tiek veikiantys kliento vardu ir jo naudai, tiek ir padedantys klientui atlikti nekilnojamojo turto pirkimo ar pardavimo sandorius ir (ar) su jais susijusius sandorius, taip pat teikiantys tarpininkavimo paslaugas išnuomojant nekilnojamąjį turtą, tačiau tik sandoriams, kurių mėnesinis nuomos mokestis yra lygus arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

10) asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą meno kūriniais ir (ar) tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniais srityje (įskaitant galerijas ir aukcionų namus), jeigu sandorio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos ar kelių susijusių operacijų metu;

11) laisvosios zonos, nustatytos atsižvelgiant į 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL 2013 L 269, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/2339 (OL 2016 L 354, p. 32), ir besiverčiančios ūkine komercine veikla, apimančia saugojimo, prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniais srityje, jei sandorio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos ar kelių susijusių operacijų metu.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. Klientas – fizinis asmuo arba juridinis asmuo, atliekantis pinigines operacijas arba sudarantis sandorius su finansų įstaiga ar kitu įpareigotuoju subjektu. Juridiniu asmeniu taip pat laikoma bet kuri užsienio valstybės organizacija, pagal Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės įstatymus pripažįstama teisės subjektu.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 14 dalies 1 punkto b papunktį ir jį išdėstyti taip:

„b) juridiniame asmenyje, kurio tapatybė nustatoma, vyresniojo vadovo pareigas einantis fizinis asmuo, jeigu šios dalies a papunktyje nurodytas asmuo nenustatytas arba jeigu kyla abejonių, kad nustatytas asmuo yra naudos gavėjas;“.

6. Pakeisti 2 straipsnio 14 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) patikos fonduose – visi šie asmenys:

a) patikėtojas (patikėtojai);

b) patikėtinis (patikėtiniai);

c) saugotojas (saugotojai), jeigu tokių esama;

d) fiziniai asmenys, gaunantys naudą iš juridinio asmens ar juridinio asmens statuso neturinčio subjekto arba, jeigu šie asmenys dar nenustatyti, asmenys, kurių interesams atstovauti tas juridinis asmuo ar juridinio asmens statuso neturintis subjektas yra įsteigti arba veikia;

e) bet koks kitas fizinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis patikos fondą turima tiesiogine arba netiesiogine nuosavybe arba kitomis priemonėmis;“.

7. Pakeisti 2 straipsnio 19 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) ambasadorius, laikinasis reikalų patikėtinis, Lietuvos kariuomenės vadas, kariuomenės pajėgų ir junginių vadai, Gynybos štabo viršininkas ar užsienio valstybių aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininkas;“.

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. Apie šio straipsnio 10 dalyje nustatytų darbuotojų paskyrimą, taip pat apie šių darbuotojų pakeitimą ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo jų paskyrimo ar pakeitimo turi būti raštu pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.“

2. Papildyti 4 straipsnį 13 dalimi:

„13. Lietuvos advokatūra, Lietuvos notarų rūmai, Lietuvos auditorių rūmai, Lietuvos antstolių rūmai ir Lietuvos prabavimo rūmai kaupia ir savo metinėse veiklos ataskaitose savo interneto svetainėse viešai skelbia šią informaciją:

1) pagal kompetenciją atliktų patikrinimų skaičių per metus ir jų rezultatų aprašymą, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai perduotų nagrinėti patikrinimų dokumentų su atlikto patikrinimo išvadomis ir sprendimų dėl šio įstatymo pažeidimų taikytų poveikio priemonių skaičių per metus;

2) gautų pranešimų apie šio įstatymo pažeidimus skaičių per metus.“

3. Papildyti 4 straipsnį 14 dalimi:

„14. Lietuvos advokatūra kaupia ir savo metinėse veiklos ataskaitose savo interneto svetainėje viešai skelbia statistinę informaciją apie gautų šio įstatymo 16 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų pranešimų skaičių per metus ir šių pranešimų, perduotų Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, skaičių per metus.“

4. Papildyti 4 straipsnį 15 dalimi:

„15. Lietuvos advokatūra, Lietuvos notarų rūmai, Lietuvos auditorių rūmai, Lietuvos antstolių rūmai ir Lietuvos prabavimo rūmai imasi priemonių, kad atitinkami jų darbuotojai žinotų apie šio įstatymo pagrindu galiojančias nuostatas, laikytųsi atsakomybės, efektyvumo, sąžiningumo, nešališkumo, objektyvumo, profesionalumo, viešumo ir skaidrumo principų.“

5. Papildyti 4 straipsnį 16 dalimi:

„16. Šio straipsnio 1–9 dalyse nurodytos institucijos privalo įdiegti informaciją teikiančio asmens konfidencialumą užtikrinančias priemones, kuriomis naudodamiesi asmenys saugiais kanalais praneštų nurodytoms institucijoms apie šio įstatymo pažeidimus.“

3 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) kaupia, analizuoja ir kasmet skelbia informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu ir pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos sistemos veiksmingumu (taip pat ir informaciją, nurodytą šio įstatymo 28 straipsnio 6 dalyje), ir nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatus;“.

2. Pakeisti 5 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) bendradarbiauja ir keičiasi informacija su valstybės institucijomis, užsienio valstybių institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones;“.

4 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Papildyti 7 straipsnį 6 punktu:

„6) tikrinti kredito įstaigų klientų išsinuomotų seifų turinį. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai priėmus sprendimą tikrinti kredito įstaigų klientų išsinuomotų seifų turinį, *mutatis mutandis* taikoma šio įstatymo 32 straipsnio 4 dalyje nustatyta prašymo leisti atlikti šiuos veiksmus pateikimo ir nagrinėjimo tvarka.“

5 straipsnis. Įstatymo papildymas 7¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 7¹ straipsniu:

„7¹ straipsnis. Svarbių viešųjų pareigų Lietuvos Respublikoje sąrašai

1. Valstybės institucijos ne rečiau kaip kas 4 metus per 20 darbo dienų nuo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos rašytinio kreipimosi pagal kompetenciją teikia Finansinių

nusikaltimų tyrimo tarnybai informaciją, reikalingą svarbių viešųjų pareigų Lietuvos Respublikoje sąrašui sudaryti ir atnaujinti:

1) Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija – informaciją, atsižvelgdama į šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 1 ir 4 punktus;

2) Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija – informaciją, atsižvelgdama į šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 2, 3 ir 10 punktus;

3) Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija – informaciją, atsižvelgdama į šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 6 punktą (apie Lietuvos Respublikos ambasadorius ir Lietuvos Respublikos laikinuosius reikalų patikėtinius);

4) Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerija – informaciją, atsižvelgdama į šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 6 punktą (apie šiame punkte nurodytus Lietuvos kariuomenės karininkus);

5) Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija – informaciją, atsižvelgdama į šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 7 ir 8 punktus;

6) Lietuvos Respublikos finansų ministerija – informaciją, atsižvelgdama į šio įstatymo 2 straipsnio 19 dalies 5 punktą.

2. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba informaciją, gautą pagal šio straipsnio 1 dalį, įtraukia į svarbių viešųjų pareigų Lietuvos Respublikoje sąrašą.

3. Lietuvos Respublikoje akredituotos tarptautinės organizacijos per 20 darbo dienų nuo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos rašytinio kreipimosi sudaro ir nuolat, ne rečiau kaip kas 4 metus, atnaujina tos tarptautinės organizacijos svarbių viešųjų pareigų sąrašą ir pateikia jį Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus svarbių viešųjų pareigų sąrašus Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba per 20 darbo dienų nuo informacijos gavimo pateikia Europos Komisijai ir skelbia viešai savo interneto svetainėje.“

6 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Bendradarbiavimas tarp Lietuvos Respublikos institucijų ir tarp Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių institucijų

1. Lietuvos Respublikos institucijos, nevykdančios baudžiamojo persekiojimo, privalo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kai pastebi galimo pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo veikas, apie šio įstatymo pažeidimus ir priemones, kurių buvo imtasi prieš pažeidėjus.

2. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos bendradarbiauja ir keičiasi informacija su užsienio valstybių institucijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones.

3. Atsisakyti bendradarbiauti ir keistis informacija su užsienio valstybių institucijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones, galima motyvuotu sprendimu dėl šių aplinkybių:

1) atliekami procesiniai veiksmai, numatyti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse, arba vykdoma kriminalinė žvalgyba, o bendradarbiavimas ir keitimasis informacija kliudytų šiems veiksams;

2) informacija, kurios prašoma, gauta vertinant kliento teisinę padėtį, ginant klientą arba atstovaujant jam baudžiamojo, administracinio ar civilinio proceso metu, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus.

4. Draudžiama atsisakyti bendradarbiauti ir keisti informacija su užsienio valstybių institucijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones, dėl šių aplinkybių:

- 1) prašymas susijęs su mokesčių klausimais;
- 2) prašymas susijęs su pramoninės, komercinės ar banko paslapties atskleidimu, išskyrus tuos atvejus, kai informacija, kurios prašoma, gauta vertinant kliento teisinę padėtį, ginant klientą arba atstovaujant jam baudžiamojo, administracinio ar civilinio proceso metu, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl teismo proceso pradėjimo arba jo vengimo, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus;
- 3) vyksta procesiniai veiksmai, numatyti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse, tačiau bendradarbiavimas ir keitimasis informacija nekliudytų atliekant šiuos veiksmus;
- 4) prašymą pateikusios kompetentingos institucijos įgaliojimai ar statusas skiriasi nuo prašymą gavusios kompetentingos institucijos įgaliojimų ar statuso.“

7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 9 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, apimančia prekybą turtu, kurio vertė lygi arba viršija 10 000 eurų, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais, privalo imtis priemonių – nustatyti ir patikrinti kliento ir naudos gavėjo tapatybę prieš atlikdami vienkartinės pinigines operacijas arba sudarydami sandorius, kurių suma lygi arba viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos ar kelių susijusių operacijų metu, ir šio straipsnio 1 dalies 6 ir 7 punktuose nustatytais atvejais.“

2. Pakeisti 9 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Jeigu elektroniniams pinigams pagal kredito įstaigų ir elektroninių pinigų įstaigų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma maža pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, kredito ir elektroninių pinigų įstaigos, nustatydamos kliento ir naudos gavėjo tapatybę, gali nukrypti nuo šio įstatymo 10–12 straipsnių nuostatų ir taikyti tik šio straipsnio 16 dalyje ir šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytas kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemones, jeigu laikomasi visų toliau išdėstytų rizikos mažinimo sąlygų:

1) elektroninių pinigų mokėjimo priemonės negalima papildyti arba, jeigu papildyti galima, jai taikoma maksimali 150 eurų dydžio mokėjimo sandorių mėnesinė riba ir elektroninių pinigų mokėjimo priemonę galima naudoti tik Lietuvos Respublikoje;

2) didžiausia elektroninių pinigų mokėjimo priemonėje saugoma suma neviršija 150 eurų;

3) elektroninių pinigų mokėjimo priemonė yra naudojama tik prekėms ar paslaugoms pirkti;

4) mokėjimo priemonėje saugomi elektroniniai pinigai negali būti finansuojami anoniminiais elektroniniais pinigais;

5) mokėjimo priemonėje saugomi elektroniniai pinigai negali būti išperkami grynaisiais pinigais.“

3. Papildyti 9 straipsnį 4¹ dalimi:

„4¹. Lietuvos Respublikoje mokėjimai, atliekami naudojantis trečiosiose valstybėse išduotomis anoniminėmis elektroninių pinigų mokėjimo priemonėmis, vykdomi tik tais atvejais, kai tokios priemonės atitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus.“

4. Pakeisti 9 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Azartinius lošimus organizuojančios bendrovės papildomai privalo nustatyti ir patikrinti kliento tapatybę ir jį registruoti sumos įmokėjimo, laimėjimo išmokėjimo metu arba kai

jis keičia grynuosius pinigus į žetonus arba žetonus į grynuosius pinigus, jeigu pinigų suma viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą kita valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu, taip pat patikrinti kliento, įeinančio į lošimo namus (kazino), tapatybę ir jį registruoti.“

5. Pakeisti 9 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Loterijas organizuojančios bendrovės papildomai privalo nustatyti ir patikrinti kliento tapatybę ir jį registruoti laimėjimo atsiėmimo atveju, kai laimėjimo vertė viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos, ar kelių susijusių operacijų metu.“

6. Pakeisti 9 straipsnio 11 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) šio straipsnio 9 dalyje nurodytais atvejais per parą įmoka sumas ar atsiima kelis laimėjimus, kurių suma viršija 1 000 eurų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;“.

7. Pakeisti 9 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo metu privalo iš jų reikalauti dokumentų ir kitų duomenų, kuriais remiantis finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams būtų suprantama kliento, kuris yra juridinis asmuo, nuosavybės ir kontrolės struktūra ir veiklos pobūdis.“

8. Pakeisti 9 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. Visais atvejais, kai yra nustatoma kliento ir naudos gavėjo tapatybė, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo tikrinti kliento ir naudos gavėjo tapatybę, remdamiesi dokumentais, duomenimis ar informacija, gauta iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio. Tais atvejais, kai naudos gavėju nustatytas vyresniojo vadovo pareigas einantis fizinis asmuo, kaip nurodyta šio įstatymo 2 straipsnio 14 dalies 1 punkto b papunktyje, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo patikrinti vyresniojo vadovo pareigas einančio fizinio asmens tapatybę ir saugoti įrašus apie atliktus veiksmus ir patikrinimo proceso metu iškilusius sunkumus, jei tokių buvo.“

9. Pakeisti 9 straipsnio 21 dalį ir ją išdėstyti taip:

„21. Finansų įstaigoms draudžiama išduoti anonimines indėlininkų knygeles arba nuomoti anoniminius banko seifus, atidaryti anonimines sąskaitas ar sąskaitas akivaizdžiai fiktyviais vardais, taip pat atidaryti sąskaitas ar kitaip pradėti dalykinius santykius nepareikalavus kliento tapatybę patvirtinančių duomenų arba kilus pagrįstam įtarimui, kad šiuose dokumentuose įrašyti duomenys yra netikri ar suklastoti.“

10. Pakeisti 9 straipsnio 23 dalį ir ją išdėstyti taip:

„23. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemonės privalo taikyti ne tik naujiems, bet ir esamiems klientams, atsižvelgdami į rizikos lygį, iškilus naujoms aplinkybėms ar atsiradus naujai informacijai, susijusiai su kliento, naudos gavėjo rizikos lygio nustatymu, jų tapatybės informacija, jų veikla ir kitomis reikšmingomis aplinkybėmis, taip pat tais atvejais, kai kyla prievolė pateikti informaciją pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 61¹ straipsnį.“

8 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 5 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) sužinoti, ar klientas – fizinis ar juridinis asmuo pats naudosis finansų įstaigos ar kito įpareigotojo subjekto paslaugomis, ar jis atstovaus kito asmens interesams;“.

9 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Nustatydami kliento ir naudos gavėjo tapatybę klientui fiziškai nedalyvaujant, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo imtis šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytų priemonių ir nustatyti bei patikrinti ir kliento, ir naudos gavėjo tapatybę, kliento ir naudos gavėjo tapatybei nustatyti panaudoti papildomus duomenis, dokumentus ar papildomą informaciją, kuri leistų įsitikinti kliento tapatybės autentiškumu, patikrinti, ar yra aplinkybių taikyti sustiprintą kliento tapatybės nustatymą ir:

1) šio straipsnio 1 dalies 1, 4 ir 5 punktuose nurodytais atvejais gauti šio įstatymo 10 ir 12 straipsniuose nurodytus duomenis;

2) šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais gauti 10 straipsnio 1 dalies 1–3 ir 6 punktuose, 10 straipsnio 2 dalies 1–3 punktuose ir 12 straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis.“

10 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 12 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Jeigu kliento tapatybė nustatoma klientui nedalyvaujant fiziškai, klientas – fizinis asmuo arba kliento – juridinio asmens atstovas privalo pateikti šio straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis apie naudos gavėją. Kliento pateikti duomenys patvirtinami naudojant Europos Sąjungoje išduotas elektroninės atpažinties priemones, veikiančias pagal aukšto arba pakankamo saugumo užtikrinimo lygio elektroninės atpažinties schemas, arba kvalifikuotu elektroniniu parašu, naudojant kvalifikuotą elektroninio parašo sertifikatą, kuris atitinka Reglamento (ES) Nr. 910/2014 reikalavimus, arba naudojant elektronines priemones, leidžiančias tiesioginį vaizdo perdavimą, arba parašu rašytinės formos dokumente.“

2. Pakeisti 12 straipsnio 6 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) duomenis apie kliento (juridinio asmens) nuosavybės ir kontrolės struktūrą.“

3. Pakeisti 12 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami naudos gavėjo tapatybę, papildomai privalo naudotis Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistema (JADIS), iš kurios turi gauti duomenis apie to kliento naudos gavėjus, ir turi teisę naudotis kitomis valstybės informacinėmis sistemomis, registrais, kuriuose kaupiami duomenys apie juridinių asmenų dalyvius.“

4. Papildyti 12 straipsnį 9 dalimi:

„9. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatę informacijos apie kliento juridinio asmens naudos gavėjus, šio įstatymo 25 straipsnio nustatyta tvarka pateiktos Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje (JADIS), ir jų turimos informacijos apie to paties kliento naudos gavėjus neatitikimą, praneša apie tai klientui ir pasiūlo pateikti tikslią informaciją apie savo naudos gavėjus Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui.“

5. Papildyti 12 straipsnį 10 dalimi:

„10. Nustatant kliento tapatybę, finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams draudžiama pradėti dalykinius santykius arba vykdyti vienkartinę piniginę operaciją ar sandorį (išskyrus pinigines operacijas ar sandorius, sudarytus ir (ar) vykdomus dalykinių santykių metu), kai informacija apie kliento juridinio asmens naudos gavėjus nėra šio įstatymo 25 straipsnio nustatyta tvarka pateikta Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje (JADIS) arba kai informacija apie kliento juridinio asmens naudos gavėjus, šio įstatymo 25 straipsnio nustatyta tvarka pateikta Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje (JADIS), neatitinka jų turimos informacijos apie to paties kliento naudos gavėjus.“

11 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Draudžiama naudotis trečiųjų šalių, įsteigtų Europos Komisijos ir Finansinių veiksmų darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu (FATF) nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse, informacija apie klientą ar naudos gavėją.“

12 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 14 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Sustiprintas kliento tapatybės nustatymas atliekamas taikant papildomas kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemones:

1) kai yra pradedami tarptautiniai korespondentiniai santykiai su trečiųjų valstybių finansų įstaigomis;

2) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su politiškai pažeidžiamais (paveikiamais) asmenimis;

3) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančiais fiziniais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis. Įvertinus riziką, sustiprinto kliento tapatybės nustatymo priemonės neprivalo būti taikomos Europos Sąjungoje įsisteigusių finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų filialams ar patronuojamosioms įmonėms, kuriuose jie turi daugumą akcijų ir kurie yra Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse, jeigu tie filialai ar patronuojamosios įmonės laikosi visos grupės nustatytų reikalavimų, lygiaverčių šio įstatymo reikalavimams;

4) kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su pagal Finansinių veiksmų darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu skelbiamus valstybių, turinčių rimtų trūkumų dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos ir šių nusikaltimų užkardymo, sąrašus nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančiais fiziniais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis;

5) jeigu pagal finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika. Vertinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikas, privalu vertinti šio straipsnio 10 dalyje nurodytus galimos didesnės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizikos veiksnius.“

2. Pakeisti 14 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Atlikdamos sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai yra pradedami tarptautiniai korespondentiniai santykiai su trečiųjų valstybių finansų įstaigomis, finansų įstaigos privalo:

1) surinkti pakankamai informacijos apie įstaigą respondentę, kad būtų galima gerai suprasti jos verslo pobūdį ir iš viešai prieinamos informacijos nustatyti šios įstaigos reputaciją ir priežiūros kokybę;

2) įvertinti lėšas gaunančios finansų įstaigos pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos kontrolės mechanizmus;

3) prieš naujų korespondentinių santykių užmezgimą gauti vyresniojo vadovo pritarimą;

4) pagrįsti dokumentais atitinkamus kiekvienos finansų įstaigos įsipareigojimus;

5) įsitikinti, kad įstaiga respondentė tinkamai atliko kliento tapatybės nustatymą (tarp jų – patikrino klientų, turinčių tiesioginį priėjimą prie korespondento sąskaitų, tapatybę, atliko kitus kliento tapatybės nustatymo veiksmus) ir prireikus įstaigos korespondentės prašymu gali pateikti atitinkamus duomenis kliento tapatybei nustatyti.“

3. Papildyti 14 straipsnį 4¹ dalimi:

„4¹. Taikydami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą, kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančiais fiziniais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo:

1) gauti papildomos informacijos apie klientą ir naudos gavėją, mažinančios pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo riziką;

2) gauti papildomos informacijos apie numatomą verslo santykių pobūdį, mažinančios pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo riziką;

3) gauti informacijos apie kliento ir naudos gavėjo lėšų ir turto šaltinį;

4) gauti informacijos apie numatomų arba įvykdytų sandorių priežastis;

5) gauti vyresniojo vadovo pritarimą užmegzti dalykinius santykius su šiais klientais ar pritarimą tęsti dalykinius santykius su šiais klientais;

6) vykdyti sustiprintą nuolatinę dalykinių santykių su šiais klientais stebėseną, padidindami taikomų kontrolės priemonių kiekį ir terminus ir atrinkdami sandorių, kuriems reikės tolesnio ištyrimo, tipus;

7) užtikrinti, kad pirmasis kliento mokėjimas būtų atliekamas iš kredito įstaigoje turimos to kliento sąskaitos, kai kredito įstaiga yra registruota Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nustačiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima, kaip šių reikalavimų laikomasi.“

4. Papildyti 14 straipsnį 4² dalimi:

„4². Vadovaudamasis Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatais, kai nustatytas aukštas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, susijusios su konkrečioje Europos Komisijos nustatytoje didelės rizikos trečiojoje valstybėje gyvenančiais fiziniais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis, lygis Lietuvos Respublikoje, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos direktorius gali nustatyti reikalavimą finansų įstaigoms ir kitiems įpareigotiesiems subjektams šalia šio straipsnio 4¹ dalyje nustatytų pareigų, kol Lietuvos Respublikoje šis rizikos lygis vertinimas kaip aukštas, taikyti šias vieną ar kelias papildomas priemones Europos Komisijos nustatytoje didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančių fizinių asmenų ar ten įsteigtų juridinių asmenų keliamai rizikai mažinti:

1) taikyti papildomas sustiprintos dalykinių santykių stebėsenos priemones, mažinančias pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo riziką;

2) sugriežtinti pranešimų apie įtartinas pinigines operacijas ir sandorius teikimą;

3) riboti dalykinius santykius arba sandorius su Europos Komisijos nustatytoje didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančiais fiziniais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis.“

5. Pakeisti 14 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Taikydami sustiprintą kliento tapatybės nustatymą tais atvejais, kai sandoriai ar dalykiniai santykiai atliekami su pagal Finansinių veiksmų darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu skelbiamuose valstybių, turinčių rimtų trūkumų dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos ir šių nusikaltimų užkardymo, sąrašus nustatytoje didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančiais fiziniais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis, bei tais atvejais, kai pagal finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų nustatytas rizikos vertinimo ir valdymo procedūras nustatoma didesnė pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, vadovaudamiesi šioje dalyje nurodytomis procedūromis, savo nuožiūra imasi vienos ar kelių papildomų kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo priemonių kylančiai rizikai mažinti ir privalo:

1) gauti vyresniojo vadovo pritarimą dalykiniams santykiams su šiais klientais užmegzti ar tęsti dalykinius santykius su šiais klientais;

2) imtis atitinkamų priemonių turto ir lėšų, susijusių su dalykiniais santykiais arba sandoriu, šaltiniui nustatyti;

3) vykdyti sustiprintą nuolatinę dalykinių santykių su šiais klientais stebėseną.“

6. Pripažinti netekusia galios 14 straipsnio 6 dalį.

7. Pakeisti 14 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Finansų įstaigoms draudžiama pradėti ir tęsti korespondentinius ar kitokius santykius su fiktyviu banku ar banku, kai žinoma, kad šis leidžia savo sąskaitomis naudotis fiktyviems bankams. Finansų įstaigos privalo imtis priemonių, kurios leistų įsitikinti, kad lėšas gaunančios finansų įstaigos neleidžia savo sąskaitomis naudotis fiktyviems bankams.“

8. Pakeisti 14 straipsnio 10 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) produkto, paslaugos, sandorio ar paslaugų teikimo kanalo požymius:

- a) privati bankininkystė;
- b) produktas ar sandoris gali sudaryti palankias sąlygas anonimiškumui;
- c) kliento verslo santykiai arba sandoriai sudaromi ar vykdomi klientui fiziškai nedalyvaujant kitais, nei nustatyti šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje, atvejais;
- d) mokėjimai gauti iš nežinomų arba nesusijusių trečiųjų šalių;
- e) produktas ar verslo praktika, įskaitant paslaugų teikimo mechanizmą, yra nauja, taip pat naujų arba vystomų technologijų naudojimas dirbant tiek su naujais, tiek su anksčiau buvusiais produktais;
- f) su nafta, ginklais, brangiaisiais metalais, tabako produktais, kultūriniais artefaktais ir kitais archeologiniu, istoriniu, kultūriniu ir religiniu požūriu svarbiais arba retos mokslinės vertės daiktais, taip pat su dramblio kaulu ir saugomomis rūšimis susiję sandoriai;“.

13 straipsnis. Įstatymo papildymas 14¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 14¹ straipsniu:

„14¹ straipsnis. Papildomi reikalavimai Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse gyvenančių fizinių asmenų ar ten įsteigtų juridinių asmenų keliamai rizikai mažinti

Vadovaujantis Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatais, kai nustatytas aukštas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, susijusios su konkrečioje Europos Komisijos nustatytoje didelės rizikos trečiojoje valstybėje gyvenančiais fiziniiais asmenimis ar ten įsteigtais juridiniais asmenimis, lygis Lietuvos Respublikoje:

1) draudžiama Lietuvos Respublikoje steigti Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse įsteigtų finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų patronuojamąsias įmones, filialus ar atstovybes, jeigu nėra užtikrinama, kad jų veikla bus visiškai atskirta nuo finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų veiklos Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse. Šios patronuojamosios įmonės, filialai ar atstovybės turi taikyti vidaus politiką ir vidaus kontrolės procedūras šio straipsnio nuostatomis užtikrinti ir (ar) sudaryti sutartis su auditoriumi ar audito įmone patikrinti, kaip laikomasi šio straipsnio nuostatų;

2) draudžiama steigti finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų filialus ar atstovybes Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse, jeigu nėra užtikrinama, kad šių filialų ar atstovybių veikla bus visiškai atskirta nuo finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų veiklos Lietuvos Respublikoje. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, įsteigę filialus ar atstovybes Europos Komisijos nustatytose didelės rizikos trečiosiose valstybėse, turi taikyti šių filialų ar atstovybių vidaus politiką ir vidaus kontrolės procedūras šio straipsnio nuostatomis užtikrinti ir (ar) sudaryti sutartis su auditoriumi ar audito įmone patikrinti, kaip laikomasi šio straipsnio nuostatų;

3) finansų įstaigos, pradedančios ar vykdančios tarptautinius korespondentinius santykius su Europos Komisijos nustatytų didelės rizikos trečiųjų valstybių finansų įstaigomis, privalo imtis papildomų priemonių, leidžiančių veiksmingai sumažinti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę. Jeigu šių papildomų priemonių neužtenka pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmei sumažinti, finansų įstaigos privalo atsisakyti pradėti arba tęsti

tarptautinius korespondentinius santykius su Europos Komisijos nustatytą didelės rizikos trečiųjų valstybių finansų įstaigomis arba juos nutraukti.“

14 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) elektroninių pinigų atvejais, kai per kalendorinius metus išleistų elektroninių pinigų bendrai vertei taikoma 1 000 eurų arba ją atitinkančios sumos užsienio valiuta riba, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus ir atvejus, kai tais pačiais kalendoriniais metais elektroninių pinigų turėtojo prašymu išperkama 500 eurų arba ją atitinkanti suma užsienio valiuta ar didesnė suma grynaisiais pinigais;“.

2. Pakeisti 15 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugų atvejais, kai teikiant šias paslaugas yra prieinami šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose ir 10 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodyti kliento duomenys ir duomenys apie kliento turimą mokėjimo sąskaitą, atidarytą Europos Sąjungos valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;“.

3. Pakeisti 15 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Taikydami supaprastintą kliento tapatybės nustatymą, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami kliento ir naudos gavėjo tapatybę, gali nukrypti nuo šio įstatymo 9 straipsnio 12–14 dalių, 10 straipsnio, 11 straipsnio 3 dalies ir 12 straipsnio nuostatų ir privalo tik:

1) gauti šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose ir 10 straipsnio 2 dalies 1–3 punktuose nurodytus duomenis;

2) užtikrinti, kad pirmasis kliento mokėjimas būtų atliekamas iš kredito įstaigoje turimos sąskaitos, kai kredito įstaiga yra registruota Europos Sąjungos valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nustačiusioje šio įstatymo reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir kompetentingų institucijų prižiūrima dėl šių reikalavimų laikymosi.“

4. Pakeisti 15 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Taikydami supaprastintą kliento tapatybės nustatymą šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytais atvejais, finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, nustatydami kliento ir naudos gavėjo tapatybę, gali nukrypti nuo šio įstatymo 10 ir 12 straipsnių nuostatų ir privalo tik gauti šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose ir 10 straipsnio 2 dalies 1–3 punktuose nurodytus duomenis.“

5. Pripažinti netekusia galios 15 straipsnio 4 dalį.

6. Pakeisti 15 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas gali būti atliekamas tik tada, kai atliekant arba atlikus supaprastintą kliento tapatybės nustatymą yra vykdoma kliento dalykinių santykių stebėseną ir yra galimybė nustatyti įtartinas pinigines operacijas ir sandorius. Ši nuostata netaikoma tikslinių pensijų fondų dalyvių grupių pensijų fondų klientams.“

7. Pripažinti netekusia galios 15 straipsnio 6 dalį.

8. Pakeisti 15 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Supaprastintas kliento tapatybės nustatymas negalimas, jeigu yra šio įstatymo 14 straipsnyje nurodytos aplinkybės, kai būtina atlikti sustiprintą kliento tapatybės nustatymą. Ši nuostata netaikoma tikslinių pensijų fondų dalyvių grupių pensijų fondų klientams.“

15 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 17 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„17 straipsnis. Sudėtingi ar neįprastai dideli sandoriai ir neįprastos sandorių struktūros

1. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo atkreipti dėmesį į tokią veiklą, kuri, jų nuomone, dėl savo pobūdžio gali būti susijusi su pinigų plovimu ir (ar) teroristų finansavimu, ir ypač į:

- 1) sudėtingus sandorius;
- 2) neįprastai didelius sandorius;
- 3) sandorius, kurie vykdomi neįprastu būdu;
- 4) visas neįprastas sandorių struktūras, kurios neturi akivaizdaus ekonominio ar matomo teisėto tikslo;

5) dalykinius santykius ar pinigines operacijas su klientais iš trečiųjų valstybių, kuriose pagal tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų oficialiai paskelbtą informaciją pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonės yra nepakankamos ar neatitinka tarptautinių standartų.

2. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai privalo vykdyti sustiprintą nuolatinę dalykinių santykių su šiais klientais stebėseną, išnagrinėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų operacijų ar sandorių vykdymo pagrindą ir tikslą, o tyrimo rezultatus įforminti raštu. Finansų įstaigos ir kiti įpareigotieji subjektai, įvertinę keliamą pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo grėsmę, sprendžia dėl pranešimo apie įtartą piniginę operaciją ar sandorį perdavimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tikslingumo.“

16 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Grynujų pinigų deklaravimas ir muitinės įstaigų veikla

1. Grynujų pinigų sumos deklaruojamos šiais atvejais:

1) kai asmuo per Lietuvos Respubliką į Europos Sąjungą iš trečiųjų šalių įveža ar iš Europos Sąjungos per Lietuvos Respubliką išveža į trečiąsias šalis, kaip jos reglamentuotos Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme (toliau šiame straipsnyje – trečiosios šalys), grynujų pinigų vienkartinę sumą, kurios vertė yra ne mažesnė kaip nurodytoji Reglamento (ES) 2018/1672 nuostatų 3 straipsnio 1 dalyje;

2) muitinės pareikalavimu, kai asmuo į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išveža ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įveža ar į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabena grynuosius pinigus, kurių vienkartinė suma viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta;

3) kai per Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių arba į trečiąsias šalis gabenama nelydimų grynujų pinigų vienkartinė suma, kurios vertė yra ne mažesnė kaip nurodyta Reglamento (ES) 2018/1672 nuostatų 3 straipsnio 1 dalyje. Nelydimus grynuosius pinigus, atsižvelgdami į situaciją, deklaruoja siuntėjas, gavėjas arba jų atstovas.

2. Muitinės įstaigos atlieka:

1) į Europos Sąjungą per Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių įvežamų ir iš Europos Sąjungos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis išvežamų grynujų pinigų sumų kontrolę, vadovaudamasi Reglamento (ES) 2018/1672 nuostatomis;

2) į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išvežamų ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įvežamų ar per Lietuvos Respubliką į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabenamų grynujų pinigų, kurių vienkartinė suma viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, kontrolę.

3. Reglamento (ES) 2018/1672 nustatytais atvejais, kai Europos Sąjungos valstybėms narėms suteikta sprendimo priėmimo teisė, sprendimus priima ir atitinkamą Reglamento (ES)

2018/1672 nuostatų taikymo Lietuvos Respublikoje tvarką nustato Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinis direktorius, išskyrus atvejus, kai šis arba kiti įstatymai nustato kitaip.

4. Į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išvežamų ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įvežamų ar per Lietuvos Respubliką į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabenamų grynąjų pinigų deklaravimo ir kilmės kontrolės tvarką nustato Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinis direktorius.

5. Muitinės įstaigos privalo nedelsdamos, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo deklaracijos gavimo, pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu asmuo į kitas Europos Sąjungos valstybes nares iš Lietuvos Respublikos išveža ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių į Lietuvos Respubliką įveža ar per Lietuvos Respubliką į kitas Europos Sąjungos valstybes nares ir iš kitų Europos Sąjungos valstybių narių gabena grynąjų pinigų, kurių vienkartinė suma viršija 10 000 eurų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

6. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „grynieji pinigai“ atitinka sąvoką, vartojamą Reglamento (ES) 2018/1672 2 straipsnio 1 dalies a punkte, o sąvoka „Europos Sąjungos valstybė narė“ neapima Europos ekonominės erdvės valstybių.“

17 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 22 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos, kurių buveinė yra kitoje valstybėje narėje, teikiančios paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, privalo Lietuvos Respublikoje įsteigti arba paskirti pagrindinį kontaktinį asmenį, jeigu jos atitinka bet kurį Reglamento (ES) 2018/1108 3 straipsnio 1 dalyje nustatytą kriterijų.“

2. Papildyti 22 straipsnį 5¹ dalimi:

„5¹. Elektroninių pinigų įstaigos ir mokėjimo įstaigos įsteigtas ar paskirtas pagrindinis kontaktinis asmuo atlieka Reglamento (ES) 2018/1108 4 ir 5 straipsniuose nustatytas funkcijas.“

18 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 24 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (OL 2016 L 119, p. 1), Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų, tvarkomų nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas, bausmių vykdymo arba nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais, teisinės apsaugos įstatymu.“

2. Papildyti 24 straipsnį 5 dalimi:

„5. Duomenų subjektas, kurio asmens duomenys tvarkomi šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, neperspėjamas, kai jo asmens duomenis iš Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) gauna teisėsaugos institucijos, vykdančios baudžiamąjį persekiojimą dėl nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimo ar pirminių nusikaltimų (nusikaltimai, kuriuos vykdant buvo įgytas legalizuotas ar bandomas legalizuoti turtas), šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos institucijos, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Valstybinė mokesčių inspekcija).“

19 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 25 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Visi Lietuvos Respublikoje įsteigti juridiniai asmenys, išskyrus juridinius asmenis, kurių vienintelis dalyvis yra valstybė ar savivaldybė, privalo gauti, atnaujinti ir saugoti tikslią informaciją apie savo naudos gavėjus – naudos gavėjo vardą, pavardę, gimimo datą, asmens kodą, valstybę, kuri išdavė asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą, gyvenamąją vietą, jo turimas nuosavybės teises ir apimtį (akcijų skaičių procentais, balsavimo teisių skaičių procentais) arba kitokios kontrolės teises (valdybos pirmininkas, valdybos narys, vadovas, vyresnysis vadovas, kitos pareigos, perleistų balsavimo teisių skaičius procentais), ir šią informaciją ne vėliau kaip per 10 dienų nuo duomenų pasikeitimo pateikti Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui šios informacinės sistemos nuostatuose nustatyta tvarka. Jeigu valstybė ar savivaldybė yra vienas iš juridinio asmens dalyvių, šioje dalyje nurodyta informacija Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui teikiama tik apie kitus to juridinio asmens naudos gavėjus. Ši nuostata taikoma patikos paslaugų teikėjams tais atvejais, kai vienintelis patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertės pareigas, yra įsteigtas ar gyvena Lietuvos Respublikoje arba patikos tikslais turi verslo santykių ar nekilnojamojo turto tik Lietuvos Respublikoje. Jei patikėtiniai ar asmenys, einantys lygiavertės pareigas, yra įsteigti ar gyvena keliuose Europos Sąjungos valstybėse narėse arba patikos tikslais turi verslo santykių ar nekilnojamojo turto keliuose Europos Sąjungos valstybėse narėse, patikos paslaugų teikėjas šioje dalyje nustatytą informaciją privalo pateikti Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) tvarkytojui, išskyrus atvejus, kai informaciją apie savo naudos gavėjus pateikė kitos Europos Sąjungos valstybės narės informacijos apie tikruosius savininkus registrai.“

2. Papildyti 25 straipsnį 1¹ dalimi:

„1¹. Naudos gavėjai privalo atskleisti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą informaciją apie save juridinio asmens atstovui, vykdančiam šio straipsnio 1 dalyje nustatytą įpareigojimą.“

20 straipsnis. Įstatymo papildymas 25¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 25¹ straipsniu:

„25¹ straipsnis. Reikalavimai Juridinių asmenų dalyvių informacinei sistemai (JADIS) ir duomenų teikimo tvarka

1. Juridinių asmenų dalyvių informacinė sistema (JADIS) jungiama prie Europos centrinės platformos, įsteigtos pagal 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų, (OL 2017 L 169, p. 46) (toliau – Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132) 22 straipsnio 1 dalį.

2. Šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pasiekama per Juridinių asmenų dalyvių informacinę sistemą (JADIS) ir Europos centrinę platformą, įsteigtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 1 dalį, 8 metus nuo tada, kai informacija apie naudos gavėjus išbraukiama iš Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS).

3. Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje (JADIS) kaupiama informacija turintiems teisę ją gauti fiziniams ir juridiniams asmenims teikiama už atlyginimą, išskyrus atvejus, kai ji:

1) teikiama juridinių asmenų dalyviams, kai Juridinių asmenų dalyvių informacinėje sistemoje (JADIS) tvarkomi duomenys apie juos (fiziniams asmenims, o juridiniams asmenims – kartą per kalendorinius metus);

2) perduodama susijusiems registrams, valstybės informacinėms sistemoms;

3) teikiama valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms teisės aktuose nustatytoms funkcijoms atlikti pagal prašymą ir (arba) sutartis.

4. Atlyginimo už informacijos teikimą dydis neturi viršyti Juridinių asmenų dalyvių informacinės sistemos (JADIS) administravimo išlaidų kartu su pagrįsta investicijų grąža.“

21 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 26 straipsnio 2 dalį 4 punktu:

„4) nustatant papildomas priemones ir reikalavimus Europos Komisijos nustatytoje didelės rizikos trečiojoje valstybėje gyvenančių fizinių asmenų ar ten įsteigtų juridinių asmenų keliamai rizikai mažinti.“

2. Papildyti 26 straipsnį 4 dalimi:

„4. Nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimo rezultatai išdėstomi ataskaitoje, kurioje nurodoma:

1) Lietuvos Respublikoje nustatyta pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika ir jos lygis;

2) šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos institucijos, jų funkcijos pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos srityje, mokesčių administratoriaus ir prokurorų funkcijos pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos srityje;

3) žmogiškieji ir finansiniai ištekliai, skirti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijai, jeigu ši informacija turima;

4) nacionalinės pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos mažinimo priemonės.“

22 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 27 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Nacionaliniame pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinime dalyvauja visos šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos ir pagal poreikį gali būti pasitelkiamos kitos valstybės ar užsienio valstybės institucijos, įstaigos, organizacijos, ekspertai, specialistai ir kiti asmenys.“

23 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 28 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šio įstatymo 4 straipsnio 1–8 dalyse nurodytos institucijos šio straipsnio 3 dalyje nurodytu tikslu kaupia išsamią statistinę informaciją, susijusią su sektoriaus dydžiu ir svarba, įskaitant kiekvieno sektoriaus subjektų ir asmenų skaičių bei reikšmę ekonomikai; patikrinimų (įskaitant patikrinimų, prižiūrimų finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų, patalpose skaičių ir patikrinimų ne patalpose skaičių) ir už šio įstatymo pažeidimus taikytų poveikio priemonių skaičių per metus; žmogiškuosius ir finansinius išteklius, skirtus pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijai.“

2. Pakeisti 28 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba kaupia šią statistinę informaciją:

1) pranešimų apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius skaičių per metus; priemonės, kurių buvo toliau imtasi dėl šių pranešimų; užregistruotų nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimo ar teroristinės veiklos finansavimo ir rėmimo nusikalstamų veikų, įtariamųjų, kaltinamųjų, nuteistųjų asmenų skaičių per metus; duomenis apie pirminius nusikaltimus (nusikaltimai, kuriuos vykdant buvo įgytas legalizuotas ar bandomas legalizuoti turtas), jeigu tokia informacija turima; turtą, kuriam buvo taikytas laikinasis nuosavybės teisių apribojimas, jo vertę, teismo sprendimu konfiskuotą turtą, jo vertę per metus;

2) duomenis apie sėkmingą pranešimų apie įtartinas pinigines operacijas ar sandorius panaudojimą (skaičių, procentinę dalį ir rezultatų aprašymą) per metus;

3) duomenis apie gautų, išsiųstų, atmetų ir iš dalies arba visiškai patenkintų užsienio valstybių institucijų, įgyvendinančių pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones, prašymų dėl informacijos pateikimo skaičių (pagal užsienio valstybes) per metus; gautų bei išsiųstų teisinės pagalbos prašymų dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo skaičių per metus;

4) apie žmogiškuosius ir finansinius išteklius, skirtus pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijai;

5) patikrinimų ir už šio įstatymo pažeidimus taikytų poveikio priemonių skaičių per metus.“

24 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 29 straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) funkcijų finansų įstaigoje įgyvendinant pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemones pasiskirstymu, taip pat informacijos apie reikalavimų vykdymą valdymu ir komunikacija.“

25 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 48 straipsnio 5 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) prižiūrimos finansų įstaigos ir kito įpareigotojo subjekto arba įmonių grupės, kuriai priklauso prižiūrimas subjektas, auditoriams, taip pat Lietuvos ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms, atsakingoms už šių subjektų priežiūrą, jeigu ji reikalinga jų funkcijoms atlikti, Europos Centriniam Bankui, kai pagal 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika, (OL 2013 L 287, p. 63) nuostatas finansų rinkos priežiūros funkciją atlieka Europos Centrinis Bankas;“.

2. Pakeisti 48 straipsnio 5 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) kitoms valstybės institucijoms, jeigu ši informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti ir jeigu tai būtina dėl finansų įstaigų ar kitų įpareigotųjų subjektų priežiūros ar pažeidimų prevencijos, jeigu joms taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu nustatyta šiame įstatyme.“

3. Papildyti 48 straipsnį 7 dalimi:

„7. Priežiūros tikslais iš Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos gauta informacija gali būti perduota pagal šio straipsnio 5 dalies 2–6 punktus, jeigu yra gautas informaciją pateikusių institucijos sutikimas, ir tik tam tikslui, dėl kurio duotas sutikimas.“

26 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„49 straipsnis. Penktojo skirsnio nuostatų taikymas

Grynųjų pinigų deklaravimui, maitinės įstaigų veiklai ir šio įstatymo 25, 25¹ straipsniuose nustatytų reikalavimų priežiūrai šio įstatymo penktojo skirsnio nuostatos netaikomos.“

27 straipsnis. 51 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 51 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba informuoja Europos Komisiją apie:

1) šio įstatymo taikymą šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalies 2 punkte nurodytiems subjektams;

2) statistinę informaciją, susijusią su pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių įgyvendinimu ir pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos

sistemos veiksmingumu, įskaitant metinę šio įstatymo 28 straipsnio 6 dalyje nurodytą statistinę informaciją;

3) valstybės informacinės sistemas ir registrus, kuriuose kaupiami duomenys apie juridinių asmenų dalyvius;

4) Finansinės žvalgybos padalinio („Egmont“ grupė) pavadinimą ir adresą;

5) taikomas sustiprintas kliento tapatybės nustatymo priemonės pagal šio įstatymo 14 straipsnio 4² dalį ir procedūras, taikomas pagal šio įstatymo 14¹ straipsnį;

6) pagal šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalį pateiktą informaciją apie patikos paslaugų teikėjų skaičių ir jų ypatumus;

7) priežiūros institucijų pavadinimus, adresus, kontaktinius duomenis (telefonų numerius, elektroninio pašto adresus).“

2. Pakeisti 51 straipsnio 3 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti šio įstatymo 22 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, atsižvelgus į visus teisinius apribojimus, kurie gali trukdyti tinkamai įgyvendinti pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją reglamentuojančių teisės aktų nuostatas, įskaitant konfidencialumo, informacijos apsaugos ir kitus informacijos keitimosi apribojimus;“.

28 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„1. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2006/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7), su paskutiniais pakeitimais, padarytais pagal 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 (OL 2015 L 337, p. 35).

2. 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1).

3. 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL 2015 L 141, p. 73), su paskutiniais pakeitimais, padarytais pagal 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2018/843 (OL 2018 L 156, p. 43).

4. 2018 m. gegužės 7 d. Europos Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/1108, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 papildoma elektroninių pinigų išleidėjų ir mokėjimo paslaugų teikėjų pagrindinių kontaktinių punktų skyrimo kriterijų techniniais reguliavimo standartais ir jų funkcijas reglamentuojančiomis taisyklėmis (OL 2018 L 203, p. 2).

5. 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1672 dėl į Sąjungą įvežamų arba iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolės, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 (OL 2018 L 284, p. 6).“

29 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 5 ir 6 dalis, šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 3 dalį, 16 ir 20 straipsnius, įsigalioja 2020 m. sausio 10 d.

2. Šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalis įsigalioja 2020 m. liepos 10 d.

3. Šio įstatymo 20 straipsnis įsigalioja 2021 m. kovo 10 d.

4. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalis ir 16 straipsnis įsigalioja 2021 m. birželio 3 d.

5. Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 4 straipsnyje nurodytos institucijos iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

6. Šio įstatymo 5 straipsnyje nurodytos valstybės institucijos ir Lietuvos Respublikoje akredituotos tarptautinės organizacijos ne vėliau nei iki 2020 m. sausio 10 d. pateikia Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos informaciją, reikalingą pirmajam svarbių viešųjų pareigų Lietuvos Respublikoje sąrašui sudaryti.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas